

Θέμα 18ο: Σάββατο 4 / Κυριακή 5 Μαρτίου 2023

ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ;

(Πηγή: Συναθλούντες)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σήμερα παιδιά, θα απαντήσουμε σε απορίες που ακούγονται γύρω μας σχετικά με την εφαρμογή του Χριστιανισμού. Τι λένε δηλαδή μερικοί:

– «Αδύνατα! Αδύνατα είναι τα όσα ζητάει ο Νόμος του Θεού».

– «Η χριστιανική ζωή είναι ακατόρθωτη», προσθέτουν άλλοι.

– «Πολύ καλή η διδασκαλία του Χριστού, αλλά «τῷ καιρῷ εκείνῳ», για την εποχή του. Για τον σύγχρονο άνθρωπο, τον άνθρωπο της τηλεόρασης, του ηλεκτρονικού υπολογιστή, του διαστήματος, είναι απαρχαιωμένη η διδασκαλία του Χριστού! Ξεπερασμένη για τον μοντέρνο άνθρωπο».

– «Πού ζείτε; Οι κοινωνικές συνθήκες έχουν αλλάξει. Οι άνθρωποι δεν είναι όπως τα παλιά χρόνια. Ζουν διαφορετικά. Δεν βλέπετε ότι οι περισσότεροι δεν λογαριάζουν το Ευαγγέλιο; Εσείς θα αποτελείτε εξαίρεση;»

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Τέτοια ακούγονται σήμερα πολλά, που δημιουργούν κάποτε αμφιβολίες: Ποιες;

- ▣ Μήπως όσα γράφει το Ευαγγέλιο, ισχύουν για παλιότερες εποχές;
- ▣ Μήπως χρειάζεται να εκσυγχρονιστεί ο χριστιανισμός;
- ▣ Πειράζει αν νοθεύσουμε, αν συμβιβάσουμε τις αλήθειες του Ευαγγελίου με αυτά που ζούμε καθημερινά;
- ▣ Άραγε μπορεί κανείς να ζήσει με συνέπεια τη χριστιανική ζωή;

1. Εμείς τι θα απαντήσουμε; (...)

(Δίνουμε τον λόγο στα παιδιά κι ύστερα συνοψίζουμε ή συμπληρώνουμε ως εξής:)

α) Ο χριστιανισμός δεν είναι μια θρησκεία όπως όλες οι άλλες, αλλά θεία αποκάλυψη. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο χριστιανισμός δεν είναι ανθρώπινο κατασκεύασμα για να επιδέχεται τροποποιήσεις και αλλαγές. Είναι εξ αποκάλυψης θρησκεία. Αυτός ο Ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός μας μίλησε γι' αυτή και μας αποκάλυψε την αλήθειά Του. «Εις τούτο γεγέννημαι καὶ εις τούτο ελήλυθα εις τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ» (Ιω. ιη' 37).

β) Ακόμα, ο Χριστός δεν είναι απλώς ένα ιστορικό πρόσωπο, ένας φιλόσοφος ή ιδρυτής θρησκείας όπως τόσοι άλλοι άνθρωποι. Είναι Θεάνθρωπος, Θεός αληθινός που σαρκώθηκε κι έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία μας. «Εγώ παρά Θεού ἐξήλθον» (Ιω. ις' 27). Το βεβαιώνει το πέρασμα 2000 χρόνων. Καμιά προϋπόθεση δεν υπήρχε να διατηρηθεί ο Χριστιανισμός, αν ο Χριστός δεν ήταν και Θεός αληθινός.

γ) Η θεοπνευστία όμως του Ευαγγελίου επιβεβαιώνεται και από το ζωντανό σώμα του Χριστού: την Εκκλησία Του. Όταν ο Χριστός είπε γι' αυτήν «καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς» (Ματθ. ις' 18), οι οπαδοί του αριθμούσαν μερικές δεκάδες πρόσωπα. Έκτοτε πέρασαν 2000 χρόνια. Διαλύθηκαν αυτοκρατορίες, ξεχάστηκαν φιλοσοφικά συστήματα, κατέρρευσαν κοσμοθεωρίες, όμως η Εκκλησία του Χριστού παραμένει ακλόνητη παρά τους συνεχείς και φοβερούς διωγμούς εναντίον της. Αυτό δεν είναι θαύμα;

δ) Απόδειξη ότι εφαρμόζονται και σήμερα οι εντολές του Θεού είναι ότι υπάρχουν και στην εποχή μας συνειδητοί χριστιανοί που αγωνίζονται να ζουν όπως θέλει ο Θεός. Είπε κάποιος από τους πολέμιους του Χριστού: «Με τον Χριστό ξεμπλέξαμε. Τι θα γίνει όμως με τους ανθρώπους του Χριστού, τους χριστιανούς!...». Στην πραγματικότητα δεν ξέμπλεξαν ούτε με τον Χριστό. Κάθε τόσο σκοντάφτουν πάνω σε κάποιον αληθινό χριστιανό που ο Χριστός ανέστησε από το μνήμα της αμαρτίας και τον αναγέννησε. Υπάρχει δηλαδή πολλοί χριστιανοί που τηρούν καθημερινά όλα όσα ο νόμος του Θεού προστάζει.

ε) Εξάλλου αν ήταν ανεφάρμοστα τα όσα ζητάει ο Θεός, τότε θα ήταν άδικος ο Θεός. Διότι θα μας ζητούσε πράγματα που υπερβαίνουν τις δυνατότητές μας. «Αι εντολαί μου βαρεῖαι οὐκ εἰσι». Ο Θεός όμως είναι αγάπη. Πώς είναι δυνατό να δώσει νόμο απραγματοποίητο για τον άνθρωπο, τη στιγμή κατά την οποία θυσιάζει πάνω στον Σταυρό τον Υιό Του τον Μονογενή για τη σωτηρία του κόσμου;

στ) Τέλος, ας σκεφθούμε σοβαρά: Πού θα πάμε αν αφήσουμε τον Κύριο Ιησού κι όσα ο νόμος Του μας λέει; Ποιον να ακολουθήσουμε και πού μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα βρούμε ανάπαυση και ειρήνη; «Πρός τίνα ἀπελευσόμεθα;» (Ιω. ζ' 68). Οι ιδεολογίες έρχονται και παρέρχονται, η επιστήμη σηκώνει ψηλά τα χέρια μπροστά σε δισεπίλυτα προβλήματα, «ο κόσμος παράγεται και η επιθυμία αυτού» (Α' Ιω. β' 17). Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι η μόνη «οδός και η αλήθεια και η ζωή» (Ιω. ιδ' 6)

Επομένως συνοψίζουμε:

• Ο Χριστιανισμός είναι διαχρονικός. «Χριστός χθες και σήμερον ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ. ιγ' 18) και αλίμονο σε εκείνον που «λύση μίαν των εντολών τούτων των ελαχίστων και διδάξη ούτω τους ανθρώπους, ελάχιστος κληθήσεται εν τῇ βασιλείᾳ των ουρανών» (Ματθ. ε' 19). Δεν χωρά λοιπόν καμιά αμφισβήτηση του Ευαγγελίου Του.

• Τα ανθρώπινα λόγια δεν ικανοποιούν. «Μοιάζουν με γράμματα που γράφουν τα παιδιά στην αμμουδιά, παίζοντας το καλοκαίρι στην ακρογιαλιά. Εκεί που τα καμαρώνουν, έρχεται ένα κύμα και τα σβήνει. Το κύμα του χρόνου εξαφανίζει λόγια και θεωρίες των ανθρώπων». Είναι ακόμα νερό που το πίνεις και δεν ξεδιψάς: «πάς ο πίνων εκ του ύδατος τούτου διψήσει πάλιν· ός δ' αν πίνη εκ του ύδατος οὗ εγώ δώσω αυτῶ, ου μη διψήση εις τον αιώνα» (Ιω. δ' 13-14).

2. Ποιοι λένε πως ο Χριστιανισμός δεν εφαρμόζεται ή ότι είναι αναχρονιστικός;

☞ Οι άνθρωποι που ζουν μακριά από τον Θεό και εργάζονται την αμαρτία. Είναι δεμένοι με αυτή και αδυνατούν να συλλάβουν τα παραγγέλματα του Θεού. Δούλοι καθώς είναι στα πάθη τους, θεωρούν ακατόρθωτη τη χριστιανική ζωή.

☞ Είναι ακόμα κι άλλοι που επηρεάζονται την εποχή μας, από υλιστικές απόψεις και από τα ποικίλα ακούσματα των μέσων ενημέρωσης κι έτσι αδυνατίζει η φλόγα της πίστης τους. Στο τέλος τη χάνουν κιόλας.

☞ Κι άλλοι δήθεν μορφωμένοι δεν έχουν την ταπείνωση να υποταχτούν στον νόμο του Θεού. Το θεωρούν αναξιοπρεπές και εξευτελιστικό για τη μόρφωση και τη θέση τους...

Αυτοί όλοι ζουν με προκατάληψη απέναντι της χριστιανικής ζωής και ειρωνεύονται παντοιοτρόπως τους ευσυνείδητους χριστιανούς.

3. Εμείς μπορούμε να πετύχουμε την εφαρμογή του χριστιανισμού στη ζωή μας και πώς; (...)

Η χριστιανική ζωή βέβαια παρουσιάζει δυσκολίες. Ποιος μπορεί να το αρνηθεί; «Στενή η πύλη και τεθλιμμένη η οδός» (Ματθ. ζ' 14), μα είναι και «χρηστός ο ζυγός και ελαφρόν το φορτίον» του Κυρίου (Ματθ. ια' 30). Ο Χριστός μας ζητά πράγματα που μπορούμε να κάνουμε!!!, αρκεί να θελήσουμε. Και τι μας ζητά ο Χριστός να κάνουμε;

α) Απάρνηση του κακού εαυτού μας. «εί τις θέλει... απαρνησάσθω εαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ» (Λουκ. θ' 24). Να αρνηθούμε τον αμαρτωλό εαυτό μας με τις ακάθαρτες σκέψεις, τις πονηρές επιθυμίες, τα ιδιοτελή ελατήρια και κίνητρα, τα εγωιστικά φρονήματα. Όλα αυτά οφείλουμε να τα αποβάλλουμε. Να τα πετάξουμε μακριά, όπως βγάζουμε από πάνω μας ένα

βρώμικο ρούχο, όπως απομακρυνόμαστε γρήγορα από μια μολυσμένη εστία. Η απάρνηση που ζητά ο Κύριος είναι εσωτερική, βαθύτερη, πνευματική.

β) Απάρνηση του αμαρτωλού κόσμου. Ζούμε μέσα στον κόσμο. Κι αυτός μας παρακινεί να πράξουμε αντίθετα απ' όσα λέει ο Θεός. Απαρνούμαστε τον κόσμο όχι τοπικά αλλά τροπικά. Δεν μιμούμαστε τα αμαρτωλά φερσίματα. Αποφεύγουμε θεάματα και ακούσματα που λυπούν τον άγιο Θεό. Δεν συχνάζουμε σε αμαρτωλούς τόπους. «Χριστιανών κόσμος έτερός εστί...» (Όσιος Μακάριος).

Όλα αυτά όμως είναι αδύνατο να τα πετύχει μόνος του ο άνθρωπος. Γι' αυτό αγωνίζεται με τα όπλα του Θεού. Με τη χάρη του Θεού.

❖ «Μέ την προσευχήν θέλεις βάλῃ μάχαιραν εις τὰς χείρας του Θεού, διά να πολεμῇ και να νικᾷ διά εσένα» (Άγιος Νικόδημος).

❖ «Μέ τα μυστήρια της Εκκλησίας παίρνουμε τη Χάρη και τη Δύναμη του Θεού. «Χάριτι Θεού ειμι ό ειμι», ομολογεί ο Απόστολος Παύλος (Α' Κορ. ιε' 10).

Μέ τα όπλα του Χριστού τα πάντα κατορθώνουμε. Τα πάντα μπορούμε. Άλλωστε όλοι οι άγιοι με τη χάρη και τη δύναμη του Χριστού βάδισαν τον δρόμο των εντολών Του και δεν παρέκκλιναν στο παραμικρό από την Ορθόδοξη Πίστη. Με τη δύναμη του Χριστού κι εμείς θα κατορθώσουμε να υπακούσουμε απαρέγκλιτα στο άγιο Ευαγγέλιο του Κυρίου μας.

«Πάντα ισχύω εν τῷ ενδυναμούντι με Χριστῷ» (Φιλιπ. δ' 13).